

[Finansministeren]

Forslaget om at anvende midlerne fra Lønmodtagernes Dyrtingsfond til skattelettelser i form af forhøjede personfradrag, ville jo give en købekraftudvidelse, som vi naturligvis ikke kan acceptere, da den ville være helt ødelæggende for den genopretningsproces, som vi er i gang med.

Fremskridtspartiet fortjener faktisk ros i år. Nu har vi stået her år efter år, i den tid fremskridtspartiet har eksisteret, og kritiseret de mange ændringsforslag, og i år er der ingen. Så meget skal siges, at jeg synes, der er meget fornuft i, at den demonstrationspolitik, som fremskridtspartiet gennem mange år har præsteret via de mange ændringsforslag, nu er ophørt. Når man hører fru Pia Kjærsgaard, er man jo ikke i tvivl om, hvordan den politiske holdning er, den har vi fået tilstrækkelig klart markeret, og det må for så vidt være det afgørende.

Det radikale venstre har stillet ændringsforslag om nedsættelse af forsvarsudgifterne, men det kan jo ikke overraske det radikale venstre, at regeringen naturligvis ikke kan tiltræde disse ændringsforslag. Men det er også det eneste. Og når jeg har gemt kommentarerne til det radikale venstres ændringsforslag til sidst, er det da også, fordi jeg gerne vil benytte lejligheden til at takke det radikale venstre for et – synes jeg – ualmindelig godt samarbejde om den endelige udformning af finanslovsforslaget for 1985.

Allerede under de politiske drøftelser i april måned i år blev der med det radikale venstre som bekendt truffet en aftale om den overordnede ramme: uændrede udgifter sammenlignet med 1984.

Den har vi så senere udmøntet, og der er ingen, der har været i tvivl om, at det er et stort arbejde at udmønte en endelig finanslovsaftale, hvor alle ændringsforslag skal være på plads, og hvor alle skal have ønsker opfyldt. Men jeg synes, at det radikale venstre har vist en kolossal ansvarsbevidsthed i denne sammenhæng som i øvrigt i så mange andre sammenhænge, når vi diskuterer den økonomiske politik, og jeg vil gerne give udtryk for ved denne lejlighed, at jeg håber, det kan danne præcedens for den måde, som vi skal arbejde på også i kommende år ved udarbejdelsen og frem til den endelige vedtagelse af finanslovsforslagene. For det, der er afgørende i dag – og det er måske ikke kommet så stærkt frem i debatten forud for fi-

nanstlovens endelige vedtagelse – sammenlignet med de to foregående finanslovdebatter under denne regering er jo, at vi ikke nu ved den endelige afstemning om ændringsforslagene bliver påført en lang række nye udgifter, som betyder, at vort udgiftsniveau vokser. Gennem det samarbejde, der er etableret, og den udmøntning, der har fundet sted i samarbejde med det radikale venstre, har vi nu sikkerhed for, at vi også ender med de 185 mia kr. og ikke højere beløb som tidligere. Det synes jeg er et fantastisk godt resultat af diskussionen om finanslovsforslaget.

Det er jo rigtigt, som det også er blevet sagt, at der står nogle udmøntede budgetreguleringskonti tilbage, og det har der faktisk gjort hvert år, når vi har vedtaget et finanslovsforslag. Jeg mener ikke, det er noget problem at få dem udmøntet – det vil jeg gerne for en ordens skyld sige, også for dermed at gennemhulle den kritik, der har været af, at der skulle være luftighed i finanslovsforslaget. Der er udmøntet 1,2 mia kr. til de respektive ministre, og efter totalrammeprincippet, som for alvor træder i kraft pr. 1. januar 1985, er det klart, at de enkelte ministre naturligvis gennemfører disse besparelser; derom kan der ikke herske nogen tvivl.

Tilbage står på finansministerens egen budgetreguleringskonto 400 mill. kr., som der ikke er sat etiket på endnu. Det er faktisk det eneste, der i dette øjeblik ikke er sat etiket på, og når der ikke er det på nuværende tidspunkt, er der også en god forklaring på det, nemlig udgiften til modtagelse af flygtninge, som alle ved er steget meget stærkt i de senere måneder.

Da vi lavede finanslovsaftalen med det radikale venstre for vel ikke mere end halvanden måned siden, føjede vi ekstraudgifter på 300 mill. kr. på, men da vi skulle stille de afsluttende ændringsforslag til finansloven, måtte vi øge skønnet med yderligere 500 mill. kr., som vi naturligvis ikke på denne korte tid har haft mulighed for at udmønte.

Men jeg kan sige til folketinget, at disse 400 mill. kr. meget hurtigt vil blive fordelt på de enkelte ministre, således at der allerede fra starten af dette finansår er sikkerhed for, hvem der skal opfylde hvad, og det kommer til at ske så hurtigt som overhovedet muligt. Dette er vigtigt, ikke alene for at vi kan nå det mål, som vi har sat os for 1985, men det kommer også til at lette os, når vi skal arbej-